

deljah sv. mašo. Zato beleži zgodovina lovrenške župnije za leto 1930 izvanredno posebnost, da so naše novorojence krščevali in rajne pokopavali štirje gg. župniki (Oblak-Fišer, Sagaj, Nadrah), šest gg. kaplanov (Pribožič, Meško, Cafuta, Barblč, Pušnjak in Drvođel), trije gg. profesorji, odnosno doktorji (Cestnik, dr. Jehart, Ostrc) in eden gosp. bogoslovec-novomašnik (Pušnjak). Pa se pobahajte drugi s čim takim, če se morete! — V jarem sv. Lukeža se jih je vpreglo 26 parov. Da zakonski jarem novoporočencev prehudo ne davi, je najbolj zanesljivo in gotovo sredstvo, istega vsako jutro pokaditi z vdanostjo v voljo božjo in ga krepko namazati s potrpežljivostjo. Vsi, ki tako delajo, ga zamorejo nositi 50 let in še ne bodo imeli žuljev na vratu!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Tiha žalost je legla na zasneženo pokrajino. Zvonovi so pečli otožno iz lin ter naznanjali trpko vest, da je postal značajan in priljubljen mladenič Mirko Brezočnik žrtev groznega zločina. Komaj mu je vzcvetela pomlad življenja, že ga je brezvestna roka posekala. Štel je šele komaj 21 let. Pred 14 dnevi je prišel od vojakov. Vesel je bil, da bo lahko svojim dragim v oporo in pomoč. Vendar je vmes posegla nemila usoda. V noči od nedelje na ponedeljek je bil zaboden v vrat z zverinsko roko nedomačina. Ta novica je grozno pretresla ves trg in okolico. Na dan pogreba se je zbralo mnogo ljudi pred hišo žalosti, kjer sta domača gospoda duhovnika opravila žalne obrede. Pevski zbor je zapel: »Zbogom oče, mati...« Potrti tovariši so dvignili krsto ter jo odnesli v cerkev in nato na pokopališče. Truplo je spremljalo mnogo ljudi od blizu in daleč. Vsi so bolesto strmeli v prerani grob mladega Mirkota. Med govorom domačega gospoda župnika so se oči vseh prisotnih orosile. Pevski zbor je zapel turobno »Človek, glej!« in že so padale prve grude na belo krsto. Spavaj sladko, dragi Mirko, v zemlji domači. Kmalu bo pomlad, vendar pomlad tvojega življenja ne bo več med nami!

Sv. Lovrenc na Pohorju. Zahvala mojim dobrotnikom! Najdejo se še tudi dandanes usmiljeni ljudje, kateri s sočutjem pomagajo siromašnim in tolažijo žalostne ter s tem vršijo dela krščanskega usmiljenja. Ni mi mogoče se zadostno zahvaliti vsem dobrotnikom.

kateri so meni podpisanemu v najhujši bedi ter pomanjkanju prišli na pomoč. Pač pa mi je dolžnost, da prosim dobrotljivega Boga, da naj On poplača vsem tistim, kateri so meni dobro storili, s plačilom, ki ga je On sam obljubil usmiljenim. — Gregor Vezjak, Rudečbreg.

Šmiklavž pri Slovenjgradcu. Dne 4. t. m. je tukaj po dolgem in mučnem trpljenju preminula častitljiva žena Antonija Globočnik, p. d. Metingarjeva mati, v visoki starosti 82 let. Videti to suho ženo, bi se vsakemu neverjetno dozdalo, kaj je ta neznačna žena na ne ravno velikem Metingarjevem posestvu vse opravila. Prirgala si je pri jedi, gojila umno svinjerejo, trgovala z živino in tako povzdignila svojo domačijo do lepega blagostanja, kupila veliko vredni gozd (planino) in vse tri svoje otroke tako oskrbela, da se nahajajo vsi na lepih posestvih v dobrih gmočnih razmerah. Pri vsej svoji mravljični pridnosti in skrbi za posvetni blagor pa ni pozabila in prvi vrsti skrbeti za svojo dušo. Bila je članica raznih bratovščin, posebno goreča tretjerednica, velika dobrotnica tukajšnje župne cerkve, darovala je, ko se je leta 1912 prizidala cerkvi druga stranska kapelica Jezusovega Srca, 200 Din, še več je darovala, ko je za isto kapelico nabavila slikano okno s podobo Lurške Matere božje. Njen pogreb je bil prav sijajen in se je č. gospod župnik v nagrobnem govoru spominjali velikih vrlin blage pokojnice. Naj blaga mati po tako trudapolnem življenju v miru počiva!

Sv. Marjeta ob Pesnici. V tem letu se še nisimo oglasili, zato storimo to sedaj, ko smo se srednje srečno poslovili od pusta. Precej parov je skočilo letos v zakonski jarem, med temi hvala Bogu tudi nekaj za zakonski stan v vsakem oziru dobro pripravljenih, katerim se za bodočo življenjsko oskrbo ni bati. Vsako leto bolj pa opazujemo žal tudi, da vstopajo v zakonski stan čisto premladi, preneizkušeni in preneoskrbljeni pari. Bojimo se za take, kajti želimo gotovo pač brez izjeme vsem iz srca srečo in blagoslov božji v zakonskem stanu, vendar za vsako daljnjo pot, tem bolj za nevarno in težko pot skozi zakonsko življenje se je treba dalj časa in vsestransko pripraviti. Saj ravno dandanes zaznamujemo toliko solza in gorja v zakonih, katerih je vedno manj srečnih. Vse premalo upoštevamo

še vedno resničnost izreka: Ljubezen gre skozi želodec! Ni treba bogastva na zunaj, marveč plemenitosti na znotraj! Kruta naravnost je dandanes borba za vsakdanji kruh in če pogledamo na zakone, sklenjene po vojni, reči moramo, da so pač poročeni, a v velikem številu s kom? Z nesrečo! To nam daje misliti. Le pridne roke in dobro srce, čez trnje življenja lahko gre! Povedati smo morali enkrat tudi to, ker nam je na srcu sreča vseh domačinov in želimo seve vsem našim letošnjim novoporočencem obilo sreče in blagoslova! —

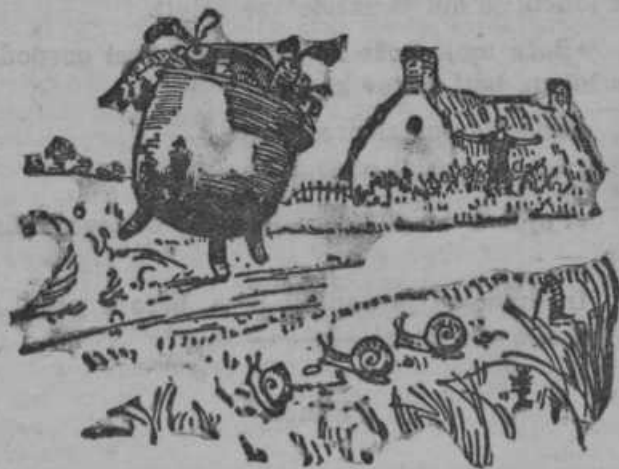
Slivnica pri Mariboru. Dne 11. t. m. smo izročili materi zemlji truplo blagopokojne matere in babice gospe Julijane Lešnik, roj. Faleš, prej veleposestnice v Hotinji vasi in v Brezulah. Dosegla je visoko starost 85 let. Blagopokojna je bila vedno vzorna žena in gospodinja ter blaga mati svojim otrokom, od katerih še žive sedaj trije, namreč sin Anton, občeznan posestnik in dolgoletni naročnik »Slovenskega Gospodarja« v Hotinji vasi, ter hčeri Ana, omožena Pivec v Zgornji Polskavi in Antonija, omožena Florjančič v Razvanju. Blaž, bivši posestnik in župan v Brezulah, pa že uživa, kakor upamo, skupno z bratom Ivanom, ki je preli svoj kri v obrambo domovine, v družbi ljubljene matere rajsko veselje!

Polenšak pri Ptuj. Kdo ni poznal Franca Tobijasa, kmeta iz Strejac? O, pač vsak, celo še otroci so ga poznali in ga kaj radi imeli zavoljo njegovih humorističnih pripovedk. In tega od vseh župljanov poznatega moža smo predzadnje sredo položili v hladni grob. Zaslula je črna zemlja moža poštenjaka, mirnega, krščanskega odličnjaka v občini Slomi. Res, v lepi starosti 78 let nas je zapustil, a še vse prezgodaj. Rajni je bil darežljiv in dobrotljiv. Daroval je več zemljišča, na katerem sedaj stojijo čedni domovi, in to zastonj. Veliki dobrotnik je bil tudi za naše nove zvone. Zato pa so se tudi oddolžili njegovi dobrotljivosti in darežljivosti. Z veliko udeležbo pogrebcev so ga spremljali na njegovi zadnji zemeljski poti. Bil je tudi splošno poznat in čislán kot domači zdravnik za ljudi in za živino. Marsikateremu revežu, ki si je po nesreči izpahnil roko ali nogo, je rajni Franc prihitel na pomoč ter izvrstno popravil izpahnjeni ud. Tolikokrat je bil klican, da skoraj

K. Ewald.

Lonec.

Prinesel je n. pr. bajtarju pet zlatnikov, kajere je bil gospodarju dolžan, potem celo gnjat za zimo, dalje razno prikuho, blago za obleko

deci f. dr. Poleg tega je prinesel vsako jutro jedila za ves dan.

Gospodar-knez je nazadnje vendar zapazil, da mu kdo krade, pa ni mogel dognati, kdo bi to bil. Obtožil in pred sodišče spravil je vse svoje služabnike. Tam pa so jih spoznali kot nedolžne. Postavil je povsod stražnike, a vse zaman.

Nekega dne je poslal bajtar lonec, naj mu prinese cel kup zlatnikov, češ, da ga ne bo treba tolikokrat pošiljati.

Gospodarju je bilo zdaj že preveč. Sam je začel čakati tatu.

Slednjič je vendar videl, kako beži lonec na svojih treh nogah proti gradu.

»Hej, kdo si ti?« je zaklical.

»Bežim, bežim, bežim!« je odgovoril lonec.

»To vidim sam«, je menil gospodar. »Povej mi, kam bežiš!«

Tega dne je lonec baš dobil naročilo, naj prinese piva, pa je zato moral v klet. Gospodar je stekel za njim in ga je zasačil, kako je stal pod plipo. Iz katere je teklo pivo.

Kmetški sin, 25 do 35 let star, treznega ter resnega značaja, tudi brez kmetijske šole, se sprejme za takojšnji nastop na veleposestvo za šafarja. Ponudbe je vposlati upravi lista pod »Resen šafar«. 335

Gospodinja, kuharica, stara čez 30 let, vaje na vseh gosp. del, ki je že več let služila v župnišču, išče zopet mesta v župnišču na Štajerskem. Naslov v upravi lista. 334

Hlapec 30 do 40 let se sprejme za takoj (par glav goveje živine), mesečna plača 200 Din in vsa oskrba. Služba je stalna. Ivan Baumgartner, trgovec v Sv. Marieti ob Pes. 322

hiše ni v fari, kjer ne bi rajni pomagal in vsled svoje spretnosti rešil iz nesreče marsikatero živinčca. Vedel je pa tudi vsakemu dati dober svet in vsak je od njega dobil pomoč le za »božji lonc«. Njega je res dičila odkritosrčna, krščanska ljubezen do bližnjega. Za vse dobrote, ki jih je pokojnik storil tu na zemlji, naj mu bo Bog v večnosti obilen plačnik. — Pred njim smo izročili hladni zemlji k mirnemu počitku Jožefa Čuš, sodarja ter bivšega posestnika iz Slomov. Vkljub visoki starosti nad 80 let je še rajni do zadnjega opravil vsa dela. Bolezen mu je bila v njegovem dolgem življenju takorekoč nepoznana. Pokoj njegovi duši! — Med nebeške krlatce sta se tudi preselili dušici dveh nedolžnih otrok, in to polletna Trezika, hčerka Jožefa Fifuja, mizarja v Bračlavih, in 3letni Franček, sinček Franca Soka, sodarja in posestnika na Polenšaku. Potrte in žalostne starše naj tolaži zavest, da so zdaj njih otroci najsrečnejši, in bodi jim na tem mestu izrečeno globoko sožalje!

Sv. Bolfenk pri Središču. dne 11. t. m. se nam je poročil gospod Joško Klajčnar, doma iz Vodranec, z gđc. Mico Podgorelec iz Jastrebec. Imenovani je dovršil prav dobro za združno šolo in sedaj vodi tajništvo Kmetijske hranilnice pri Sv. Bolfenku. Razna društva imajo vpisanega našega Joška med svoje člane, n. pr.: Zbor cerkvenih pevcev, tamburaško društvo »Edinost«, pa tudi »Kat. prosvetno društvo« ter »Dramatični odsek«, ki ga ceni kot talentiranega igralca na našem odru. Bog mu daj obilo sreče, zadovoljstva, zdravja, pa tudi nadaljne sodelavnosti v naših krogih! Bog te živi na mnoga leta!

Sv. Bolfenk pri Središču. Kako pa je kaj pri nas s tistimi manevri? V zadnjem času se vršijo pri nas takozvani manevri. Tako se je n. pr. v noči okoli 29. januarja izvršil velik alarm. Takrat so se na beg pripravljene fantje pod poveljstvom nekega g. N. N. razvrstili in zastražili po neki hosti. Pričakovali so kot sovražno fronto nekega fanta »iz Amerike«, člana naših prosvetnih organizacij. Pa sovražnik je dobro oboroženi fronti pokazal dolg nos s tem da jo je mahnil po drugi poti. Žalostno je pač to, da morajo naše dobre matere zreti tak uspeh svojih v duhu krščansko vzgojenih sinov. Korajža velja, kdor jo ima! Brez zamere! — »Čefek.«

Sv. Marjeta niže Ptuja. Dne 9. februarja sta se poročila vrli mladenič Blaž Laura iz občespovštovane kmetijske rodbine iz Gajevc, in vrli mladenka Neža Matjašič, istotako iz ugledne kmetijske hiše iz Brstja pri Ptuj. Ker ima ženin dva brata bogoslovca, so vesel gostje na predlog očeta starejšina Alojza Čuš iz Mezgovce nabrali na gostiji na nevestinem do mu 162 Din za novo bogoslovje v Mariboru. Nabrana svota se je potom župnega urada Sv. Marjete poslala na pristojno mesto. Vsem darovalcem iskreni Bog plačaj, novoporočencema pa mnogo sreče in božjega blagoslova v novem stanu!

Sv. Lovrenc v Slov. gor. Dne 9. februarja se je poročila v naši župni cerkvi mladenka M. Kupčič z Antonom Horvat. Na gostiji so se veselili svatje pri obloženih mizah spomnili tudi na novo bogoslovje v Mariboru. V ta namen so darovali 122 Din, za kar vsem darovalcem Bog stokrat povrni! Novoporočencema pa želimo obilo sreče in zadovoljnosti v njih življenju!

Medvece pri Majšpergu. Vaš list je v svoji številki z dne 28. januarja t. l. priobčil dopis, katerega so mnogi sovaščani odobraval. Le nekaterim ni bil všeč. Jaz pa mislim, da mora biti vsak zadovoljen s tem, da se napravi konec raznim čenčam, ki nobenemu ne koristijo, pač pa mnogim škodujejo. Ljubezen do bližnjega zabranjuje vsako neresnično besedo, ki jo izgovori proti drugemu. Vsak bo za svoje govorjenje moral polagati račun — pred večnim Sodnikom. Tudi različnih šal se nekateri poslužujejo, ki pa niso umestne, če jih tudi stavimo na rovaš predpusta. — Predpust je bil kratek, denarna kriza pa velika. Ker nas je mnogo zrelih za zakonski jarem, posebno deklet, upamo, ako bo minila ta kriza, da bomo prve v prihodnjem predpustu. seveda ako nam bo usoda naklonjena. Torej ne zakopljite pusta pregloboko, da prihodnje leto prej vstane, da se bomo lažje mogli ali ženili, kakor pa v letošnjem predpustu.

Sv. Vid pri Ptuj. Letošnji predpust je pri nas združil 18 parov v zakonski jarem. Bili so to prav lepi dnevi, ko so po štirje naenkrat stopili k oltarju. Vse poroke so se izvršile res prav lepo in svatje so se obnašali prav dostojno. Imeli smo na 8. t. m. tudi zlato poroko viničarja Maroha in njegove sivolase ženice. — Imamo pa tudi dosti bolezn. Toli-

ko bolnikov že dolgo ni bilo v naši fari. Mr. ličev imamo že v tem letu 22, samo v februarju že 15. Umrli sta tudi mož in žena Orešek iz Pobrežja, ki sta pred par leti obhajala zlato poroko. Moževa smrt je ubogo ženo tako pretresla, da mu je v par dneh sledila, tako da smo v enem tednu oba pokopali. Svečila jima večna luč! Med otroci se je začela širiti škrlatinka, pa upamo, da ne bo hujših slučajev. Umrli je do sedaj za škrlatinko le 1 dveletni deček.

Vrhole pri Laporju. Žalostno so zapeli zvonovi dne 13. t. m. pri treh cerkvah: v župni cerkvi laporski, pri podružnici v Kočnem in pri sosedni podružnici Sv. Trije kralji, ter so nam naznanili, da je dobra mamica in botra Agata Robar v starosti 78 let, sprevidena s sv. zakramenti mirno v Gospodu zaspala. Kako je ona bila dobra ter vsem priljubljena, je pokazal njen pogreb. Kljub slabemu vremenu in velikemu metežu se je udeležilo pogreba veliko ljudi, ki so spremili pokojnico na zadnji poti, za kar jim bodi vsem izrečena najpristrčnejša zahvala! Posebna zahvala našemu župniku in organistu za trud, ki sta ga imela v jako slabem vremenu! Rajni sveti večna luč!

Braslovče. Hvalevredna je prepoved sreskega pačelstva v Celju odkupnine ženina za nevesto. So bili slučajji, da so fantje zahtevali velike svote, katere so potem zapili in največkrat so se tudi pri tem pošteno stepili. — Ker je letos tako pozno nastopil mrz in pa sneg, vse hiti spravljat les iz gozdov, posebno od tam, kjer so ceste slabe. Da pa to tudi ni brez nevarnosti, priča lahko posestnik Iv. Skornšek iz Podvrha, kateremu sta se v teku enega meseca ubila dva konja. — Radi hripe, ki je razširjena med otroci, je bil poduk prekinjen za osem dni. — Sicer pa smo imeli letos še le tri smrtne slučaje, umrla je ena ženska in dva otroka; prejšnja leta jih je ta dva meseca umrlo največ. — Kratek predpust nam je tudi zmanjšal število porok; imeli smo jih samo pet parov. Nevest, željnih zakonskega stanu, je dosti, pa ženini se nekam pomišljajo. — Pri nas je precej družin, ki bodo oproščene davka, ker imajo po devet otrok.

Ljubečna pri Celju. Naš kraj je gotovo širokoznan. Koliko tisoč hiš stoji pač po naših krajih, za katere se je opeka na Ljubečni de-

Pekarna se da v našem in lokal za trgovino, 10 minut od tovarne. Naslov v upravljalni lista. 325

Sprejem kolarskega vajenca, hrano in stanovanje v hiši. Anton Stern, kolar, Rače. 324

Franč Kokol, čevljar v Laškem, opozarja, da si pravočasno preskrbite obuvale pri njem za Veliko noč in pole-tje. Prodaja čevljev, usnja in čevljarskih potrebščin. Sprejme se vajenec. 323

Cepljene trte ameri-k. podlage, dveletne, vse vrste, prodaja A. Horvat, Maribor, Gosposka 58 I. Zahtevajte cenik. 327

»Bežim, bežim, bežim!« je rekel lonec.
 »E! Ako bežiš, boš moral tudi kaj nositi«, je kričal gospodar in je sedel na lonec.
 »Alo — zdaj tecil« je velel.
 Lonec steče.
 Najprej beži iz kleti čez stopnice, potem čez dvorišče, pa dalje po beli cesti.

Gospodar je začel prestrašen klicati na pomoč. Vsi služabniki so pritekli in hajd! za loncem. Niso ga mogli dohiteti. Lonec je bil na poti do bajtarjevega doma.

Ubogi bajtar je baš tedaj stal pred vrati svoje hiše in si je oblizoval ustnice, ko se je domislil hladnega piva. Ko pa vidi gospodarja-kneza na loncu, se mu je začelo vse vrteti.

»Bože moj! Bože moj!« se je tresel gospodar na loncu, bolj mrtev ko živ.

Lonec je postal pred bajto.

»Bežim, bežim, bežim!« je rekel.

»Pojdi k vragul« mu je jezno odgovoril bajtar. —

In lonec se je napotil brzo, brzo v peklo in ni ga bilo več nazaj. — — —

Konec.